

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Canonico Coloniensi, cui in fine se ostendit, cap. 56.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CIRCA hoc triennium, monachus quidam Wernerus nomine in Eberbacho defunctus est, ætate quidem adolescens & imberbis, sed mente canus: hic cum ante horam exitus sui, sicut ab eius Abbate didici, dæmones circa se videret, illorum importunitate valde turbatus clamare cœpit: Sancta Maria libera me ab istis vilissimis, crebrius hoc repetens. Audientes huiusmodi clamorem hi, qui circa eum erant, satis mirabantur, scientes eum esse taciturnum, & vix ad interrogata respondere. Postmodum respirans & inclinans ait: Bene veniat charissima Domina mea, bene veniat: moxq; manū cōtra dæmones leuās, & eis insultans, subjunxit: Modò iacete vos ibi, modò iacete vos ibi; sicq; post modicū, placido vultu expirauit, angelis gaudiū faciēs in cœlo, sed non modicum dolorem fratribus in monasterio; fuerat enim adolescens bonus & disciplinatus, virgo corpore & mente. Nec dubitandum est, quin in aduentu reginæ cœli, omnis illa turba spirituum malignorum impulsæ sit & dejecta, sicut in ortu solis dispergitur nebula matutina. APOLLONIVS: Si Domina nostra clementissima, in morte peccatoris, sicut supradictum est capite ix. sola sua misericordia dæmonum cachinnos compescuit, non miror, si in obitu huius iusti terrores illorum indebitos repressit. CAESARIUS: Bene sentis; dignum erat, vt mater totius castitatis, etiam ante mortem, in suo famulo tam iocunda visitatione remuneraret virtutem virginitatis. Nec hoc miror de perfecto monacho, cum ob eandem virtutem, nouerim suam præsentiam, cuidam sæculari clerico morienti Dei genitricem exhibuisse.

CAPVT LVI.

Quidam Canonicus maioris ecclesiæ in Colonia, cum in extremis ageret, beatam Mariam præsentem vidit, & agnouit: quam visionem cum circumstantibus recitasset, alapam sensibilem inuisibiliter recepit. APOLLONIVS: Quæ fuit ibi culpa? CAESARIUS: Puto quia inanis gloria, quæ mox per eandem alapam

alapam est sanata. Vocabatur Albertus, & licet corpore fuerit castus, satis tamen exiit secularis & delicatus; atque in vestibus curiosus. Ne tamen causari possis, quod vniuersorum Domina tantum claustralibus virginibus, vel continentibus decedentibus, suam presentiam visibiliter impedit, eosque ad vitam eternam perducatur, personam laicam & vxorata tibi proponam.

CAPVT LVII.

Civis quidam de Tulpeto, vir honestus, Cuno nomine, in hac extrema expeditione signatus, cum alijs peregrinis ad mare vsque peruenit: ibi grauiter infirmatus, cum moriturus esset, coepit mirabiliter iocundari: requirentibus socijs de causa letitiae, respondit: Quare non gaudeam? ecce Domina nostra sancta Maria hic praesens est, & hac mihi dixit: Cuno quia reliquisti vxorem, filios, & omnia tua, propter honorem filij mei periculis te exponens, ego bene & plenè retribuam tibi: qui statim exclamauit: En video caelum apertum, & in eo sedem mihi praeparatam, ad quam celerius sum ascensurus; moxque sacro oleo postulans se inungi, & viatico Domini corporis muniri, hominem peregre deposuit, & sicut verus peregrinus, in caelesti patria laboris sui praemium suscepit. **A P O L L O N I Y S:** Non miror, si homo iste justus, vel potius per crucis signationem iustificatus, tam mirifica vidit & promeruit, sed, si nosti, dic vnde mirer. **CAESARIUS:** Duo tibi dicam exempla diuinæ pietatis, eiusque genitricis, quæ te non solum in admirationem, imò etiam in stuporem meritò conuertant.

CAPVT LVIII.

Miles quidam nobilis, sed criminofus, tempore quodam ab inimicis suis captus est, & quia mortales erant inter eos inimicitiae, visum est eis expedire, vt in instati occideretur: cernens vir nobilis sibi mortem imminere, & nullum adesse remedium vitae, supplici voce dixit ad illos: Rogo vos intuitu Dei, vt ad modicum mortem meam differre dignemini,